

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie ze skargi P. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 października 2019 r., sygn. akt V ACa [...], wydanego w sprawie z powództwa P. W. przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń [...] S.A. w W. o zadośćuczynienie i rentę, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 lutego 2021 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

P. W. - powód w postępowaniu przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń [...] S.A. o zadośćuczynienie i rentę wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 października 2019 r., którym zmieniono wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 lutego 2018 r. poprzez obniżenie zasądzonych kwot i oddalenie powództwa w ich zakresie.

Skarżący podniósł, że orzeczenie jest niezgodne z art. 444 § 2 k.c., art. 445 §1 k.c., art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 366 k.p.c. oraz art. 203 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem prawnym mającym, poprzez zakwestionowanie zgodności z prawem orzeczenia, przesądzić jedną z przesłanek deliktowej odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa. Stanowi ona nadzwyczajny, sformalizowany środek procesowy, zatem przepisy ja regulujące powinny być wykładane ściśle (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2006 r., I CNP 14/06, nie publ., z dnia 28 marca 2007 r., II CNP 124/06, nie publ., z dnia 25 marca 2009 r., V CNP 93/08, nie publ., z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CNP 116/08, nie publ.).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 do elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia należą: oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, przytoczenie i uzasadnienie podstaw skargi, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie powstania szkody w wyniku wydania zaskarżonego orzeczenia oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w innym trybie nie było i nie jest możliwe.

Skarżący nie uczynił zadość wymaganiu uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody w wyniku wydania zaskarżonego wyroku. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego dla uprawdopodobnienia rzeczywistego istnienia szkody nie jest wystarczające odwoływanie się do szkody hipotetycznej, a nawet obiektywnie pewnej, ale takiej, która jeszcze nie wystąpiła, ponieważ skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie jest środkiem zapobiegającym szkodom mogącym powstać wskutek wydania wyroku. Przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest istnienie szkody w chwili wnoszenia skargi, a nie możliwość jej wystąpienia w przyszłości. Ponadto nieuwzględnienie powództwa nie może być utożsamiane z wyrządzeniem szkody, której rozmiary odpowiadałyby wysokości dochodzonego przez powoda roszczenia. Nieuzyskanie przez stronę żądanej w postępowaniu sądowym ochrony prawnej nie zawsze, bowiem będzie prowadzić do powstania uszczerbku majątkowego. Poniesienie takiego uszczerbku w związku z oddaleniem powództwa strona powinna wykazać. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2016 r., I CNP 15/16, niepubl.). Skarżący postrzega poniesioną przez siebie szkodę jako „pozbawienie

go zadośćuczynienia za krzywdę i cierpienie” w dochodzonej wysokości. Wynika z tego, że poniesienie szkody wiąże on wyłącznie z okolicznością, że jego roszczenie nie zostało uwzględnione w całości przez Sąd odwoławczy, nie zaś z faktu poniesienia jakichkolwiek udokumentowanych kosztów czy wydatków wynikających z wydanego wyroku.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia (art. 424¹² w zw. z art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

[aw]